

Judetul Iași

Secțiunea I - Profesioniști

1. Societatea OMEGA-TEHNOTON ENERGETIC SRL, cod unic de înregistrare: 17962905

România Tribunalul Iași Secția II Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal

Str. Elena Doamna nr.1A

Dosar 3159/99/2010/a1

Comunicare

Încheieri amânare + sentință civilă nr.140

emisă la 04.03.2021

Către,

Reclamant

1. UFA Insolv SPRL (fost C.I.I. Ungureanu Cezar) Lichidator Judiciar AL SC Omega - Tehnoton Energetic SRL - Piatra Neamț, bd. Decebal, nr.57, bl.B3, sc.B, et.P, ap.18, JUD. Neamț

PĂRĂT

2. Berechet Lucian Dan - [REDACTED]

3. Popa Maricel - [REDACTED]

Se comunică, alăturat, copia încheierilor de amânare și a sentinței civile nr.140 din data de 04.03.2021, pronunțată în dosarul nr.3159/99/2010/a1, de Tribunalul Iași, Secția II Civilă De Contencios Administrativ Și Fiscal, privind debitorul SC Omega-Tehnoton Energetic SRL Iași, Calea Chișinăului,Hala Principală P1 25, nr.43,parter, cod de înregistrare fiscală 17962905, număr de ordine în registrul comerțului J22/2346/2005.

Parafa președintelui instanței,

Grefier,

*

Dosar nr.3159/99/2010/a1

România Tribunalul Iași

Secția II Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal

Încheiere

Ședința publică din 11 Februarie 2021

Instanța constituită din:

Președinte: Gabriela Filip

Grefier: Adriana Iuliana Voicu

Pe rol se află judecarea cauzei privind pe reclamanta UFA Insolv SPRL și pe pârâții Berechet Lucian Dan și Popa Maricel, având ca obiect Angajarea răspunderii conform art.138 din Legea 85/2006.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă, pentru reclamant, domnul practician în insolvență Ungureanu Cezar, și pentru pârâțul Popa Maricel, doamna avocat Gheorghiu Gabriela, lipsind pârâții.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

La interpelarea instanței, reprezentanții părților arată că nu mai au alte cereri de formulat în cauză.

Nemaifiind alte cereri formulate în cauză, instanța acordă cuvântul cu privire la excepția prescrierii acțiunii, la excepția prematurității și pe fondul cauzei.

Reprezentantul reclamantului solicită respingerea excepțiilor întrucât atât raportul privind cauzele care au dus la starea de insolvență, cât și cererea de atragere a răspunderii celor doi administratori s-a făcut în termen legal.

Doamna av. Gheorghiu, având cuvântul pentru pârâțul Popa Maricel, solicită admiterea excepției invocate de Berechet Dan, cu motivarea furnizată de acesta prin întâmpinare, respectiv faptul că acțiunea a fost introdusă la mai mult de 2 ani de la data deschiderii procedurii. În ceea ce privește prematuritatea, solicită a se lua act că pârâțul Popa Maricel nu o mai susține întrucât aceasta viza strict stabilirea pasivului care a intervenit între timp.

Reprezentantul reclamantului, cu privire la fondul cauzei, arată că, așa cum a indicat și în cererea precizatoare, solicită obligarea pârâților Berechet Lucian Dan și Popa Maricel să suporte în solidar pasivul debitoarei Omega Tehnoton Energetic SA în sumă de 149.377,35 lei reprezentând masa credală neacoperită în procedura falimentului. Arată că, atât **Berechet Lucian Dan, cât și Popa Maricel, în calitate de a administratori, respectiv asociat majoritar, de la**

înființare și până la momentul intrării în insolvență au administrat discreționar societatea Omega Tehnoton Energetic SRL. Arată că activitatea firmei Omega Tehnoton Energetic SRL de la înființare și până la deschiderea procedurii în insolvență a constat în prestări de servicii de specialitate, mai precis punerea la dispoziția grupului de interes Omega Tehnoton Group de specialiști, respectiv forța de muncă, în vederea realizării unor obiective economice a grupului. În toată această perioadă, contractele desfășurate între Omega Tehnoton Energetic SRL și grupul de firme Tehnoton, care aparțin lui Popa Maricel, s-au practicat tarife care contravin principiului de economie de piață, tarife ce conțin din start o marjă de profit zero, cu menționarea în contracte a clauzelor penalizatoare diferite față de terțele persoane, respectiv terțele contracte cu firme din afara grupului, clauze care erau mult mai avantajoase, respectiv 006 față de 01 penalizări /zi cu privire la recuperarea sumelor. Astfel, când în toată această perioadă, de la înființare și până la intrarea în procedura de faliment, aceste penalizări au fost de peste 500 mii lei. Nu numai penalizările au fost în cauză care au dus la starea de insolvență, ci și contravaloarea prestațiilor care s-au plătit cu întârzieri de peste 500 de zile. Arată că această contravaloare a prestațiilor au fost în quantum de 423 mii lei nu a fost plătită nici până la data intrării în insolvență. Atât baza cât și aceste penalități au fost recuperate în procedura de faliment într-un termen de aprox. 10 ani de către lichidatorul judiciar, prin mai multe contracte de denunțare și de recuperare, avute cu Omega Tehnoton. Arată că, practicarea acestor tarife preferențiale, altele decât prețul de piață în cadrul grupului de firme ce au un interes economic, contravin prevederilor legale precizate expres în art. 11 din Codul fiscal. Menționează că, administratorul Berechet Lucian Dan, angajat din 2005 până la data demisiei, a apărat interesele societății numai cu terțele persoane juridice aflate în afara grupului Tehnoton. În această perioadă firmele din cadrul grupului economic Tehnoton au fost protejate, practic nu s-au făcut niciun fel de proceduri de recuperare, de notificări, astfel cum prevede Legea 31 pentru a apăra interesele economice ale societății debitoare. În ceea ce-l privește pe acționarul majoritar Popa Maricel, care deține o cotă de 90% din părțile sociale ale debitoarei Omega Tehnoton Energetic SRL, a controlat debitoarea prin avizări și prin raportări, precum și prin aprobările de rapoarte de gestiune la sfârșit de an, pe toată această perioadă, de la înființare și până la intrare în insolvență. Mai mult, Popa Maricel a deținut și calitatea de administrator de pe 06.04.2009 până pe 29.06.2010, acesta fiind administrator și acționar majoritar. Susține că beneficiarul întregii activități al debitoarei Omega Tehnoton Energetic, în această creditare mascată și prin transfer de plus valoare, au fost firmele din cadrul grupului de firme economic. Menționează că ponderea în toată această perioadă a cifrei de afaceri în cadrul grupului avut de Omega Tehnoton a fost avariat de la 60% până la 90%. De reținut este faptul că la intrarea în insolvență masa credală, conform tabelului definitiv întocmit în data de 22.02.2011, este de 861.286,35 lei care reprezintă obligații restante față de bugetul de stat și care au fost în proporție de 99,33 %. Mai arată și faptul că în urma constatării unor debite existente în patrimoniul societății Omega Tehnoton Energetic, și urmare a notificării societății Tehnoton, Tehnoton a negat cu desăvârșire existența acestor creanțe, fapt pentru care lichidatorul judiciar a fost nevoit să apeleze la instanță pentru recuperarea acestor creanțe. Arată că recuperarea creanțelor a fost făcută pe o perioadă se aprox. 10 ani, în mai multe dosare judiciare. Consideră că această creanță de 405.051 lei este lichidă și exigibilă, iar contravaloarea facturilor emise nu au fost încasate în toată această perioadă și au avut întârzieri de peste 500 de zile. Consideră că, față de toate argumentele indicate, a arătat legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, fapta fiind un management preferențial și defectuos în favoarea debitoarei, iar prejudiciul este masa credală care s-a confirmat întrutotul prin gradul de recuperare din dosarele de recuperare și care a fost negat de la bun început atât de acționari cât și de Tehnoton. Consideră că sunt întemeiate motivele pentru atragerea răspunderii patrimoniale a celor doi părâți, astfel încât în temeiul disp. art. 138 lit a, c și d din Legea insolvenței solicită atragerea răspunderii patrimoniale pentru motivele dezvoltate în documentele și în acțiunea formulată.

Doamna avocat Gheorghiu Gabriela, având cuvântul pentru pârâțul Popa Maricel, arată că în ceea ce privește cadrul procesual, în prezenta cauză sunt doi părâți, respectiv un fost administrator, despre care se arată chiar în acțiune că și-a dat demisia pe data de 06.04.2009, dată la care i—a încetat mandatul, și un asociat majoritar. Solicită a se observa că deși se susține că domnul Popa a avut calitatea de administrator, de fapt acesta nu a avut niciodată calitatea de administrator, astfel cum rezultă din actele de la Registrul Comerțului, depuse atât la dosarul de bază cât și la atragere. Practic, ar trebui să se discute de măsura în care există o răspundere solidară între un administrator și un asociat. Articolul 138 alin.4 din Legea insolvenței vorbește în mod expres despre solidaritate, în sensul că răspunderea este solidară cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care a deținut poziția sau a exercitat mandatul. Consideră că din acest text rezultă în ce măsură domnul Berechet Dan ar putea fi răspunzător pentru eventuale sume născute ulterior datei demisiei lui. Așa cum spune textul de lege, răspunderea este solidară numai pentru ceea ce s-a întâmplat în timpul perioadei în care o persoană avea răspundere, sau, per a contrario, nimeni nu are răspundere pentru ceea ce s-ar fi întâmplat ulterior mandatului lui. Ori, solicită a se observa că prezenta cerere se întemeiază pe solidaritatea a două persoane și se solicită atragerea răspunderii acestora pentru suma de 149 mii lei, astfel cum a fost precizată. Ori, dacă se indică, conform legii, faptul că pârâțul Berechet nu răspunde după 06.04.2010, dar prin acțiune se susține că până la data deschiderii procedurii 06.2010, un an jumătate mai târziu, s-ar fi produs un prejudiciu de 149 mii lei, evident că instanța nu are cum să admită acțiunea pentru ca nu există solidaritate pentru toată perioada, iar suma nu este defalcată în niciun fel și nici nu este dovedită. Solicită a se constata că deși se vorbește despre ce ar fi făcut sau nu pârâții în raport cu așa zisul grup Tehnoton, nu există nicio dovadă în acest sens, în afară de niște contracte depuse la dosarul cauzei. Arată că reclamantul avea sarcina probei și nu a făcut niciun fel de probă cu privire la toate afirmațiile făcute în fața instanței. Mai mult decât atât, pe litera d, care prevede neținerea contabilității sau ținerea unei contabilități fictive, un fost asociat nu poate avea în niciun caz calitate, deoarece, conform art. 10 din Legea nr.82/1991 responsabilitatea pentru ținerea contabilității revine administratorului.

Este evident că pe litera d nu poate exista o răspundere a unui asociat, fie el și majoritar, pentru ca nu el ține contabilitatea. În ceea ce privește faptele de la literele a și c, arată că pentru litera a trebuia dovedită folosirea bunurilor, ori prin acțiune nu se vorbește de bunuri, ci de forță de muncă care nu sunt bunuri. Cu privire la litera c nu s-a dovedit interesul personal în continuarea activității, apreciind că nici cu privire la litera c acțiunea nu este întemeiată. Mai mult decât atât, pentru că reprezentantul reclamantului a vorbit despre sentințele cu Tehnoton, arată că în raporturile cu Tehnoton s-au promovat niste acțiuni care au durat 3 ani, din 2012 până în 2015. În acele acțiuni debitoarea a recuperat o creanță principală de 405 mii lei, astfel cum a indicat și reclamantul, fiind depusă sentința la dosar, precum și penalități de 385 mii lei, acesta fiind motivul pentru care s-a ajuns la reducerea obiectului acțiunii pentru ca s-a recunoscut recuperarea acestor sume de la Tehnoton. Arată faptul că în acel dosar din 2013, conform principiului disponibilității, limitele investirii instanței au fost tot debitul principal de 405 mii lei și 385 mii lei penalități, atât a considerat reclamantul că debitoarea trebuia să recupereze de la Tehnoton. Arată că în etapa de executare silită a acelei sentințe, realizată de altfel, s-a formulat o cerere de actualizare a accesoriilor în conformitate cu art. 628 alin.4 C.pr. civ. Menționează că art. 628 alin.4 C.pr. civ. permite unui creditor din executare, în condițiile în care constată că nu are accesorii în titlul executoriu, să ceară instanței de executare, judecătoria, să îi dea un titlu executoriu suplimentar pentru accesorii. În acel dosar s-a solicitat suma de 194 mii lei, iar acțiunea a fost respinsă la judecătoria și menținută la tribunal, cu indicarea expresă a faptului că nu aceea era calea procedurală de a se recupera suma de 194 mii lei. Acel lucru, respectiv acțiunea pe drept comun în recuperarea sumei suplimentare pretinse de 194 mii lei nu s-a mai făcut niciodată. Dacă acea acțiune s-ar fi promovat, în martie 2020 când s-ar fi închis procedura ar fi existat un excedent de 40 mii lei în procedură, iar acțiunea de astăzi nu ar mai fi avut obiect. Dat fiind principiul ca nimeni nu își poate invoca propria culpă, solicită a se constata că se impune respingerea acțiunii măcar pentru acest unic considerent. Solicită amânarea pronunțării pentru depunerea concluziilor scrise.

În replică, reprezentantul reclamantului, arată că Popa Maricel deține 90% din acțiunile societății debitoare. Conform dispozițiilor legale, grup de interese sau persoană beneficiară reală înseamnă acea persoană fizică sau juridică care are cel puțin 25% și controlează efectiv activitatea societății. În ce privește definiția grupului Tehnoton, nu este invenția sa. Pe site-ul Tehnoton se poate observa denumirea de Grup Tehnoton în care sunt prezentate toate firmele în care acționar majoritar sau minoritar este Popa Maricel. În ce privește atragerea răspunderii în solidar menționează că Legea 85 prevede și obligă lichidatorul să facă analiza pe ultimii trei ani, iar în prezenta cauză, pe ultimii trei ani, au fost doi administratori. Arată că de la data înființării și până când și-a dat demisia Berechet Dan, cu un an de zile înainte de deschiderea procedurii, a fost administrator Berechet Dan. Arată că a fost voința acestuia de a-și da demisia, care a fost înregistrată la Registrul Comerțului, iar asta nu înseamnă că societatea nu a mai avut administrator. Arată că administrator de drept este acționarul majoritar, chiar dacă nu și-a manifestat voința să fie administrator de drept. Susține că acesta, de la înființare până la intrarea în insolvență, a certificat toată activitatea economică a societății la sfârșit de an, implicit fiind și beneficiar și executant. Solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise. Instanța reține cauza în pronunțare, cu amânarea pronunțării o săptămână

Instanța,

Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise,

Dispune:

Amână pronunțarea pentru data de 18.02.2021.

Pronunțată în ședința publică de la 11 Februarie 2021.

Președinte,

Gabriela Filip

Grefier,

Adriana Iuliana Voicu

*

Dosar nr.3159/99/2010/a1

România Tribunalul Iași Secția II Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal

Încheiere

Ședința publică din 18 Februarie 2021

Instanța constituită din:

Președinte: Gabriela Filip

Grefier: Adriana Iuliana Voicu

Pe rol se află judecarea cauzei privind pe reclamanta UFA Insolv SPRL și pe pârâții Berechet Lucian Dan și Popa Maricel, având ca obiect Angajarea răspunderii conform art.138 din Legea 85/2006.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 04.02.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când instanța a amânat pronunțarea cauzei pentru astăzi, 18.02.2021, când, în aceeași compunere, a hotărât:

Instanța,

Având nevoie de timp pentru a delibera,

Dispune:

Amână pronunțarea pentru data de 25.02.2021.

Pronunțată în ședința publică de la 18 Februarie 2021.

Președinte,

Gabriela Filip

Grefier,

Adriana Iuliana Voicu

*

Dosar nr.3159/99/2010/a1

România Tribunalul Iași Secția II Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal

Încheiere

Ședința publică din 25 Februarie 2021

Președinte Gabriela Filip

Grefier Adriana Iuliana Voicu

Pe rol se află judecarea cauzei privind pe reclamanta UFA Insolv SPRL și pe pârâții Berechet Lucian Dan și Popa Maricel, având ca obiect Angajarea răspunderii conform art.138 din Legea 85/2006.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 04.02.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când instanța a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 18.02.2021 și ulterior pentru astăzi, 25.02.2021, când, în aceeași compunere, a hotărât:

Instanța,

Având nevoie de timp pentru a delibera,

Dispune:

Amână pronunțarea pentru data de 04.03.2021.

Pronunțată în ședința publică de la 25 Februarie 2021.

Președinte,

Gabriela Filip

Grefier,

Adriana Iuliana Voicu

*

Dosar nr.3159/99/2010/a1

România Tribunalul Iași Secția II Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal

Sentința civilă nr.140/2021

Ședința publică de la 04 Martie 2021

Instanța constituită din:

Președinte: Gabriela Filip

Grefier: Adriana Iuliana Voicu

Pe rol se află judecarea cauzei privind pe reclamanta UFA Insolv SPRL și pe pârâții Berechet Lucian Dan și Popa Maricel, având ca obiect Angajarea răspunderii conform art.138 din Legea 85/2006.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 04.02.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când instanța a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 18.02.2021, pentru data de 25.02.2021 și ulterior pentru astăzi, 04.03.2021, când, în aceeași compunere, a hotărât:

Instanța,

Deliberând, constată că:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.3159/99/2010/a1, lichidatorul judiciar UFA Insolv SPRL (fostă CII Ungureanu Cezar) a chemat în judecata pe pârâții Berechet Lucian Dan și Popa Maricel, solicitând antrenarea răspunderii personale a acestora pentru pasivul neacoperit al debitorului falit SC Omega-Tehnoton Energetic SRL Iași, în cuantum de 861 286,35 lei.

În motivarea cererii, lichidatorul judiciar a arătat că pârâtul Berechet Lucian Dan, în calitate de administrator, și pârâtul Popa Marcel, în calitate de asociat majoritar, au administrat societatea de la înființare și până la intrarea în procedura de insolvență angajând-o în relații comerciale cu terțe persoane juridice în preponderență de peste 90% din volumul de activitate cu firme din cadrul grupului de firme din care face parte societatea falită, respectiv grupul de firme Tehnoton, generând obligații către bugetul consolidat al statului și bugetul asigurărilor sociale, obligații pe care nu le-au onorat până la deschiderea procedurii și nici ulterior. Se precizează că activitatea economică desfășurată în cadrul firmei SC Omega Tehnoton Energetic SRL de la înființare și până la deschiderea procedurii de insolvență a constat în prestări servicii de specialitate, mai precis punerea la dispoziție a grupului de interes economic Omega Tehnoton Group de specialiști, respectiv forță de muncă în vederea realizării obiectivelor economice ale grupului, muncă prestată pe mijloacele de producție ale lui Tehnoton SA, membră a grupului de interes economic.

Practicarea unor tarife ce contravin principiului economiei de piață, tarife ce conțin din start o marjă de profit zero, menționarea unor clauze contractuale penalizatoare preferențiale pentru întârzieri în încasarea contravalorii prestațiilor efectuate de care nu s-a uzat niciodată, creditarea comercială pe seama obligațiilor de stat a clienței din cadrul grupului de interes Economic Omega Tehnoton Grup prin întârzieri voite la încasări de peste 540 de zile fără să se inițieze demersuri legale de recuperare a creanțelor și solicitare de daune interese sau plata cu întârzieri de peste 500 de zile ce au generat accesorii pentru fiecare zi de întârziere, accesorii ce s-au ridicat la valori de peste 500.000 lei, au dus la o decapitalizare a societății în mod sistematic și organizat, în fraudă creditorilor, mai precis a bugetului statului și bugetelor de asigurări, materializându-se într-un final în starea de insolvență a firmei debitoare.

Se relevă că practicarea unor tarife preferențiale, altele decât prețurile de piață în cadrul grupului de firme ce au un interes economic contravine prevederilor legale precizate expres în articolul 11 din codul fiscal.

Administratorul angajat Berechet Lucian Dan din 2005 până la data demisiei-6.04. 2009-a apărut interesele societății numai în relațiile cu terții aflați în afara grupului de interese economic Omega Tehnoton Group, iar în relațiile cu firmele din cadrul grupului de interes economic acesta a văzut și a apărut interesul grupului și nu al firmei debitoare.

Aționarul majoritar Popa Maricel, cu 90% din părțile sociale, deținând din 6.04.2009 până în 29.06.2010, conform prevederilor legii 31/1990 și calitatea de administrator al firmei falite, a aprobat întreaga activitate economică a firmei

în decursul existenței ei, prin aprobarea raportărilor financiare semestriale și anuale precum și aprobarea rapoartelor de activitate ale administratorului angajat Berechet Lucian Dan.

Beneficiarii întregii activități a firmei debitoare, prin acea creditare mascată și prin transfer de plus valoare, au fost firmele din cadrul grupului de interes economic Omega Tehnoton Group, grup de firme controlate de către acționarul majoritar Papa Maricel.

Conform prevederilor articolului 85 din legea 81/1990, acționarul majoritar Popa Maricel împreună cu reprezentanții lui Vitalef SA răspund nelimitat și solidar pentru operațiunile îndeplinite în numele societății de persoanele care o reprezintă.

Cu privire la răspunderea întemeiată pe articolul 138 litera a din Legea 85/2006, lichidatorul precizează că starea de insolvență a societății se datorează acțiunilor nemijlocite ale administratorilor acesteia prin creditarea comercială sistematică și nejustificată din punct de vedere economic, o creditare mascată practică în decursul întregii existențe a firmei debitoare în perioada 2005-2009, în fraudă creditorilor, în favoarea firmelor din cadrul grupului de interes Economic Omega Tehnoton Group, precum și reprezentarea intereselor cu rea credință ale societății respectiv prin non-combatul practicat în relațiile de grup.

Cu privire la răspunderea întemeiată pe articolul 138 litera c din Legea 85/2006, lichidatorul precizează că desfășurarea în continuare a unei activități economice de către administratorii firmei angajați sau de drept cu scopul mascat de a favoriza o persoană juridică sau un grup de interese sau grup de persoane juridice constituite în grup de interes economic care în fapt sunt controlate de aceeași persoană direct sau indirect, respectiv Popa Maricel, având în același timp calitatea de decident și beneficiar al întregii activități economice, fiind într-un vădit conflict de interese în fraudă creditorilor, au dus în mod evident persoana juridică la încetarea de plăți.

Cu privire la răspunderea întemeiată pe articolul 138 litera d din Legea 85/2006, lichidatorul relevă neevidențierea în contul de profit și pierdere a accesoriilor generate de plata cu întârziere a obligațiilor fiscale în sumă de 187 756, 29 lei, denaturarea indicatorilor economici ai societății, prin faptul că pierderea nu a fost evidențiată în contul de rezultat 121, fapt ce contravine atât prevederilor codului fiscal din 2003, precum și prevederilor legii contabilității.

La data de 4.03.2020 (f 110) lichidatorul judiciar a precizat acțiunea în sensul că pasivul ramas neacoperit al debitoarei SC Omega-Tehnoton Energetic SRL, la suportarea căruia vor fi obligați în solidar pârâții este de 149 377,35 lei.

Pârâțul Berechet Dan a depus întâmpinare (f 25 vol I) prin care a invocat excepția prescripției dreptului la acțiune, iar pe fond a solicitat respingerea cererii ca nefondată.

În susținerea excepției prescripției arată că deschiderea procedurii a fost admisă la data de 29 06 2010 iar cererea de atragere a răspunderii este formulată la data de 13 08 2012, astfel încât se încalcă termenul de doi ani prevăzut de articolul 139 aliniat 1.

Pe fond, relevă faptul că a avut calitatea de administrator până la data de 6 04 2009, când a demisionat, astfel încât lichidatorul trebuie să depună situația financiar contabilă raportată la perioada în care a avut calitatea de administrator.

Susține că s-a solicitat atragerea răspunderii întemeierea articolul 138 litera a fără însă a se arăta ce bunuri sau credite au fost folosite, modul de folosire și care ar fi fost interesul personal al administratorului Berechet Dan în folosirea acestor bunuri.

Cu privire la răspunderea întemeiată pe litera c, pârâțul susține că lichidatorul a făcut referire la existența unor contracte preferențiale fără însă a le individualiza și că în perioada în care a avut calitatea de administrator nu a existat niciun contract încheiat cu o firmă din grup în care profitul să fie zero. Admite că firmele din grup aveau tratament preferențial dar consideră că acest aspect ține de natura relațiilor, neexistând o intenție de a aduce societatea la încetarea de plăți.

În privința răspunderii întemeiate pe litera d, arată că fapta nu este aptă prin ea însăși să provoace o stare de insolvență, fiind necesar a se stabili o relație de necesitate între faptă și insolvență, situație în care revine lichidatorului sarcina de a dovedi că fapta, dacă există, a produs insolvența.

Pârâțul susține că nu s-a făcut dovada că a făcut să dispară documente contabile și că atât timp cât organele fiscale au emis titluri de creanță care însă nu au fost comunicate administratorului, nu exista posibilitatea înregistrării în contabilitate. De asemenea, nu este suficient ca pârâțul să fi dat dovadă de rea credință în înregistrările contabile, ci trebuie dovedit și faptul că respectivele neevidențieri, au atras starea de insolvență.

Pârâțul Popa Maricel a depus întâmpinare (f 33 vol I) prin care relevă că nu a avut niciodată calitatea de administrator al firmei debitoare, aceasta fiind deținută exclusiv de către pârâțul Berechet Lucian Dan.

Arată că în calitate de asociat al societății nu s-a implicat niciodată în conducerea de fapt a activității societății. Subliniază că SC Tehnoton SA nu este membră a unui grup de interes economic, neexistând un asemenea grup în sensul prevederilor legii 161/2003. Neagă afirmația lichidatorului precum că în cadrul executării unor contracte s-ar fi practicat tarife ce contravin principiul economiei de piață și subliniază că toate contractele dintre Omega Tehnoton Energetic și SC Tehnoton SA au fost reciproce, în sensul că existau totodată și prestații din partea SC Tehnoton către Omega Tehnoton Energetic, prestații care au generat obligații de plată reciproce și pentru care ar fi intervenit compensarea de drept.

Admite faptul că la data deschiderii procedurii, Omega Tehnoton Energetic SRL avea de recuperat unele sume de la Tehnoton SA, lichidatorul desfășurând demersuri pentru recuperarea sumei cuantificate la valoarea de 655 810, 21 lei.

Invocă excepția de prematuritate a acțiunii urmare a inexistenței la momentul introducerii acesteia a unui pasiv cert al debitoarei, excepție la care ulterior pârâțul a renunțat.

Pe fond, subliniază că reclamantul nu a aprobat existența tuturor celor patru elemente clasice ale răspunderii delictuale.

Prin „note scrise” depuse la fila 174 vol I, pârâțul Popa Maricel și-a completat apărările invocând puterea de lucru

judecat a sentinței civile 47/2015 a Tribunalului Iași pronunțate în dosarul nr.4730/99/2013 și a Deciziei civile 1177/2016 a Tribunalului Iași pronunțate în dosarul nr.20497/245/2015.

Învederează instanței faptul că întreaga motivare a cererii de atragere a răspunderii personale a administratorilor formulată de către lichidatorul judiciar și prin care s-a solicitat plata în solidar a sumei de 861.286,35 lei, gravitează în jurul relațiilor comerciale desfășurate de către societatea SC Omega Tenoton Energetic SRL cu societatea SC Tehnoton SA, susținându-se în esență faptul că pasivul debitoarei a fost cauzat de desfășurarea defectuoasă a activității economice dintre cele două societăți.

Ulterior formulării cererii de atragere a răspunderii personale, lichidatorul judiciar prin cererea de chemare în judecată ce a făcut obiectul dosarului nr.4730/99/2013, a solicitat instanței obligarea părâtei SC Tehnoton SA la plata către SC Omega Tenoton Energetic SRL a sumei de 790.688, 81 lei, sumă pe care lichidator judiciar UFA Insolv SPRL a apreciat-o ca reprezentând pasivul debitoarei SC Omega Tenoton Energetic SRL cauzat de intrarea în insolvență.

Prin Sentința civilă 47/2015 pronunțată de Tribunalului Iași în dosarul nr.4730/99/2013 Tehnoton SA a fost obligată să plătească societății OMEGA Tehnoton ENERGETIC SRL suma de 790.688,81 lei, reprezentând contravaloarea debitelor și a penalităților aferente facturilor emise conform contractelor succesive încheiate și derulate între părți, cuantum compus din:-405.051,46 lei-conform facturilor emise pentru serviciile efectuate-385.637,75 lei reprezentând penalități conform clauzelor contractuale

Or, raportat la faptul că însuși lichidatorul judiciar a cuantificat pasivul rămas neacoperit odată cu formularea cererii de chemare în judecată în cadrul dosarului nr.4730/99/2013, rezultă fără dubiu că acesta nu poate reveni ulterior și să stabilească un alt pasiv (mai mare față de cel stabilit și pentru care a întreprins așa cum chiar acesta susține măsuri în vederea recuperării sumelor, inclusiv prin demararea executării silite) și să solicite diferența printr-o acțiune separată, de atragere a răspunderii personale a administratorului.

Dacă lichidatorul judiciar a stabilit inițial un pasiv în cuantum de 861.286,35 lei., nimic nu îl împiedica să solicite și să recupereze această sumă în cadrul dosarului 4730/99/2013 (sau în orice alt litigiu) de la societatea Tehnoton SA

În continuare se fac referiri teoretice la instituția prezumției legale de lucru judecat, subliniindu-se că prin prezentul dosar reclamanta urmărește stabilirea și recuperarea unui pasiv rămas neacoperit într-un cuantum superior celui indicat în cadrul dosarului nr.4730/99/2013 tot de către aceasta și în privința căruia instanța deja s-a pronunțat în sens favorabil.

O astfel de constatare din partea instanței, ar conduce la situația în care dispozițiile stabilite prin Sentința civilă nr.47/2015 în dosarul nr.4730/99/2013 să fie contrazise de prezenta instanță, lucru care nu poate fi primit.

În ceea ce privește puterea de lucru judecat a deciziei civile 1177/2016 civ a Tribunalului Iași pronunțată în dosarul nr.20497/245/2015, se relevă că în etapa de punere în executare a sentinței civile 47/2015 pronunțate în dosarul nr.4730/99/2013 lichidatorul judiciar a solicitat Judecătoriei Iași pronunțarea unei încheieri prin care SC Tehnoton SA să fie obligată la plata de penalități de întârziere aferente debitului principal de 405.051,46 lei, stabilit prin sentința 47/2015, dar de data aceasta pentru perioada 05.04.2013-12.07.2015, în valoare totală de 194.798.55 lei, cererea fiind formulată în conformitate cu prevederile art. 628 alineat 4 Cod de procedură Civilă. Cererea a fost respinsă prin încheierea pronunțată de Judecătoria Iași la 19.01.2016 în dosarul 20497/245/2015, soluția fiind menținută prin Decizia 1177/2016 civ. Motivarea instanțelor a fost aceea conform căreia creditoarea de la acel moment nu avea deschisă calea reglementată prin art. 628 alineat 4 Cod de procedură Civilă deoarece titlul executoriu 47/2015 cuprindea deja penalități.

Apreciază că instanțele au statuat că remediul/calea procesuală folosită de reclamant în încercarea de a recupera un debit accesoriu suplimentar de 194.798,55 lei a fost greșit ales și subliniază că ulterior pronunțării deciziei 1177/2016 și a încasării sumei de 790.688,81 lei SC OMEGA Tehnoton ENERGETIC SRL prin lichidator judiciar nu a mai efectuat niciun demers pentru recuperarea vreunei alte sume cu caracter accesoriu de la SC Tehnoton SA.

Solicită să se constate că admiterea acțiunii în răspundere întemeiată pe prevederile art. 138 din Legea 85/2006, pentru suma precizată de constituie 149.377,35 Lei ar constitui o încălcare a principiului „nemo auditur propriam turpitudinem allegans”/ „nimeni nu își poate invoca propria culpă”.

Concluzionează că dacă lichidatorul judiciar ar fi solicitat penalitățile de întârziere ulterioare datei de 05.04.2013 (care ulterior s-au dovedit a avea o valoare totală de 194.798,55 lei, deci superioară actualului pasiv) fie în cadrul litigiului inițial 4730/99/2013, fie într-un alt litigiu de drept comun (calea specială aleasă fiind o greșeală de procedură), atunci întregul pasiv al procedurii ar fi fost acoperit și ar fi existat și un excedent de aproximativ 40.000 lei, astfel că în condiții de culpă procesuală a lichidatorului judiciar acțiunea în răspundere nu poate fi admisă.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin sent.civ.nr.751/S din 29/06/2010 pronunțată de Tribunalul Iași – Secția a II-a Civilă – Faliment, s-a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței față de debitorul SC Omega-Tehnoton Energetic SRL, iar prin sent.civ.nr.184/2020 din 19/03/2020 s-a dispus închiderea procedurii.

Potrivit art. 138 al.1 din Legea nr.85/2006 „...la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de către orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una din următoarele fapte:

- a).au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau al altei persoane;
- c). au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit persoana juridică la încetarea de plăți;
- d). au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în

conformitate cu legea.”

Potrivit art. 139, „Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii.”

Termenul de 3 ani este un termen de prescripție, iar termenul de 2 ani se referă la momentul maxim de la care începe să curgă termenul de prescripție, având în vedere că textul se referă la momentul începerii curgerii termenului. Termenul de prescripție începe să curgă de la data la care au fost cunoscute fapta și persoana, dar nu poate începe să curgă mai târziu de 2 ani de la data deschiderii procedurii

În prezenta cauză, lichidatorul judiciar a constatat prin raportul privind cauzele și împrejurările ce au dus la apariția stării de insolvență din 12.01.2011, o atare situație, astfel că de la acest moment curge termenul special de 3 ani prevăzut de textul de lege precizat, înăuntrul căruia s-a formulat cererea în răspundere patrimonială, fiind depusă la instanță la data de 13.08.2012. Data pronunțării deschiderii procedurii este 29.06.2010, astfel încât momentul de la care a început să curgă termenul de prescripție se situează în intervalul prevăzut de lege.

Față de cele reținute, instanța constată neîntemeiată excepția prescripției invocată de pârâțul Berechet Dan, urmând a o respinge.

Judecătorul-sindic, reține că răspunderea reglementată de art. 138 din Legea nr.85/2006 nu este o extindere a procedurii falimentului asupra membrilor organelor de conducere, ci una personală, care intervine numai atunci când prin săvârșirea vreunei fapte din cele enumerate de textul de lege, aceștia au cauzat ajungerea societății debitoare în stare de insolvență.

Natura juridică a răspunderii instituite de dispozițiile legale sus menționate este cea a unei răspunderi speciale care împrumută cele mai multe din caracteristicile răspunderii delictuale.

Fiind vorba despre o răspundere delictuală, înseamnă că, pentru a fi angajată, trebuie îndeplinite condițiile generale ale răspunderii civile delictuale, care reies din art. 1357 C.civ.(fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și culpa) condiții care au în această situație unele conotații speciale și anume: faptele enumerate în dispozițiile art. 138 din Legea nr.85/2006 trebuie să fi cauzat ajungerea debitoarei în stare de insolvență.

Pentru a fi atrasă răspunderea patrimonială a membrilor organelor de conducere ale unei societăți supuse procedurii colective, trebuie să se dovedească atât săvârșirea de către pârâți a faptelor reclamate, cât și legătura de cauzalitate dintre acestea și intrarea societății în insolvență.

Din ansamblul probelor administrate în cauză, instanța reține că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale în forma specială prevăzută de legea insolvenței doar în ipoteza prevăzută de art.138 alin 1 lit a), nu și pentru faptele descrise la lit c) și d) ale aceluiași text de lege.

În ceea ce privește calitatea pârâților de „persoane răspunzătoare” față de care se vor analiza condițiile răspunderii, instanța reține că pârâțul Berechet Lucian Dan a fost administrator angajat din 2005 până la data demisiei-6.04. 2009, iar pârâțul Popa Maricel este acționar majoritar cu 90 % din părțile sociale.

Apărarea pârâțului Berechet în sensul că s-a retras din funcția de administrator cu data anterioară deschierii procedurii este irelevantă întrucât legea nu distinge între administratorii în funcție la data deschiderii procedurii și cei al căror mandat a încetat, astfel, că în principiu poate fi antrenată răspunderea acestuia în măsura în care a contribuit în timpul mandatului său la insolvența societății. Instanța observă că (f 117, 118) toate contractele cu firma Tehnoton și facturile a căror valoare a fost recuperată de lichidator prin propriile demersuri juridice au fost emise pe timpul mandatului său, astfel că acestuia i se poate imputa că nu a făcut demersuri de recuperare a creanțelor scadente.

În ceea ce-l privește pe pârâțul Popa, se observă că acesta se circumscrie sintagmei „orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului”, fără echivoc pentru perioada în care societatea a funcționat fără administrator.

În perioada în care societatea a funcționat cu administrator, implicarea pârâțului Popa Maricel în administrarea în fapt a activității debitorului rezultă din legătura existentă între firme.

Astfel, Tehnoton SA, care avea datorii față de debitoare, are ca acționar majoritar persoana juridică SC OMEGA IS COMMUNICATIONS SRL (f 61 vol 3), în cadrul căreia pârâțul Popa deține calitatea de asociat cu 474 părți sociale, conform declarației de interese de la fila 129 vol 2. Dată fiind poziția acestuia în cele trei societăți, instanța concluzionează că pârâțul Popa Maricel a influențat activitatea debitoarei, și în perioada în care aceasta avea desemnat administrator. Oricum, pentru atragerea răspunderii acestuia este suficientă pasivitatea de care a dat dovadă în recuperarea datoriilor de la Tehnoton SA în perioada cuprinsă între data demisiei pârâțului Berechet Lucian Dan 6.04. 2009 și data deschiderii procedurii-29.06.2010.

În acțiune, s-a invocat faptul că pârâții au realizat o creditare mascată în favoarea firmelor din cadrul grupului de interes economic Omega Tehnoton GROUP, iar în raportul causal (pag 010 vol I) se detaliază că debitoarea avea debite de încasat de la partenerii grupului de interes economic de peste 581 000 lei. În motivarea cererii precizatoare (f 110 verso), se arată că în cadrul procedurii falimentului debitoarei, lichidatorul judiciar, după epuizarea căilor de recuperare a debitorilor pe cale amiabilă, a făcut demersuri juridice de recuperare a creanțelor în valoare de 405 051, 46 lei, toate creanțele fiind de la Tehnoton SA la filele 117 – 125 este anexată hotărârea judecătorească din 4.02.2015 prin care Tehnoton Sa este obligată la plata către debitoare a sumei de 790 688, 81 lei reprezentând debit (405 051, 46) și penalități (diferența).

Așadar, la data de 29.06.2010, societatea avea creanțe nerecuperate, potrivit bilanțului de închidere (fila 139), în valoare de 405 051, 46 lei, având o pondere ridicată în totalul activelor, cu privire la care lichidatorul este cel ce a făcut demersuri de recuperare. Nici administratorul statutar, nici asociatul majoritar nu au fost preocupați de recuperarea

acestor creanțe, societatea intrând în incapacitate de plăți, înregistrând debite care au stat la baza deschiderii procedurii. Creanțele pe care societatea debitoare le-a avut față de debitorul Tehnoton SA s-au ridicat la o sumă destul de mare (405 051, 46 lei), acoperind jumătate din sumele înscrise pe tabelul de creanțe ulterior deschiderii procedurii. Este cert că neplata datoriilor către societatea falită a profitat debitorului Tehnoton SA, iar pasivitatea pârâților în recuperarea creanțelor a diminuat șansele de acoperire a pasivului existent înainte de declanșarea procedurii.

Judecătorul-sindic, reține că pârâții, fiecare pe perioada în care a răspuns direct de administrarea firmei, aveau obligația să facă toate demersurile necesare pentru recuperarea creanțelor, obligație care se circumscrie printre cele prevăzute de art.73 lit.e din Legea 31/1990, care obligă administratorul să dea dovadă de diligență, loialitate, transparență, prudență în îndeplinirea tuturor îndatoririlor care-i revin.

Din probele administrate în cauză rezultă astfel că pârâții au creat condiții ca bunurile societății să fie folosite de terțe persoane, prin neîntreprinderea unor măsuri de recuperare a creanțelor, iar nerecuperarea creanțelor și folosirea lor pentru stingerea propriilor creanțe, a avut ca efect acumularea lor și intrarea societății în incapacitate de plată.

Pârâții nu au prezentat demersurile făcute pentru recuperarea acestor creanțe, iar pasivitatea lor a cauzat insuficiența activului societății și, în cele din urmă, a contribuit la starea de insolvență a debitoarei, dacă nu chiar a cauzat-o.

Potrivit principiilor dreptului civil, pentru a solicita răspunderea civilă a unei persoane este necesar să se dovedească raportul de cauzalitate între fapta culpabilă a persoanei și prejudiciul cauzat. Fapta ilicită nu trebuie neapărat să conste într-o acțiune, dar poate consta și în omisiunea, inacțiunea ilicită, în neîndeplinirea unei activități ori neluarea unei măsuri când această activitate trebuia, potrivit legii, să fie întreprinsă de o anumită persoană. Pasivitatea pârâților față de acumularea de datorii reprezintă o astfel de inacțiune ilicită.

Rezultă astfel raportul de cauzalitate între fapta culpabilă a acestora, constând în nerespectarea și neaplicarea legii, și prejudiciul creat creditorilor prin intrarea în faliment a societății.

Față de cele de mai sus, judecătorul sindic apreciază ca fiind întrunite în speță condițiile art.138 alin.1 lit.a din Legea 85/2006 față de ambii pârâți.

S-a detaliat de către reclamantul lichidator judiciar existența grupului de interes economic Omega Tehnoton Group, susținerile generând ample apărări pe inexistența acestuia, a condițiilor legale de constituire.

Instanța observă că art. 138 din legea 85/2006 nu distinge cu privire la implicarea debitorului într-un grup de interes economic, iar instanța, cercetând actele dosarului și din oficiu, nu găsește dovezi ale existenței legale a grupului de firme invocat de lichidator. Litera c a art.138 din legea 85/2006 se referă la „folosul propriu sau al altei persoane”, fiind fără relevanță dacă este vorba despre persoane fizice, juridice, grupuri de interes economic.

Instanța nu-și însușește concluziile lichidatorului privind tratamentul preferențial nefiind depuse dovezi, în speță alte contracte încheiate de debitoare cu alți parteneri în afară de Tehnoton SA, pentru a compara și concluziona. În schimb, prin faptul că toate creanțele nerecuperate de pârâți provin de la Tehnoton SA, și nu de la partener străin de asociatul majoritar Popa Maricel, demonstrează că s-a acționat în interesul acestei firme și denotă implicarea pârâtului acționar majoritar în favorizarea debitorului Tehnoton.

A mai invocat reclamanta disp.art.138 lit.c) din Legea 85/2006, text ce permite antrenarea răspunderii administratorilor care au dispus în interes personal continuarea unei activități care ducea în mod vădit persoana juridică la încetare de plăți.

Prin dispunerea de a continua în interes personal efectuarea unor activități comerciale care duceau în mod vădit la starea de insolvență se înțelege acel ansamblu de activități care, deși sunt vădit prejudiciabile din punct de vedere financiar pentru patrimoniul societății, sunt continuate în mod conștient și voit de membrii organelor de conducere, cu scopul de a obține câștiguri personale. Condiția interesului personal în continuarea activității trebuia dovedită de către reclamant. Or, nici unul din aspectele învederate de reclamant nu face dovada acestui interes personal al pârâților. Astfel, în cazul pârâtului Berechet nu s-a făcut dovada avantajelor patrimoniale sau nepatrimoniale personale pe care le-ar fi obținut prin continuarea activității, iar în cazul pârâtului Popa, nu se poate extrapola interesul altei persoane la interesul personal, în lipsa probelor.

A invocat reclamanta și disp.art.138 lit.d din Legea 85/2006, care permit antrenarea răspunderii organelor de conducere ale societății debitoare care au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea.

În conformitate cu prevederile art.11 din Legea 82/1991, „răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele juridice revine administratorului”, iar potrivit prevederilor Codului civil, mandatarul este răspunzător nu numai pentru dol, dar și de culpa comisă în executarea mandatului.

Este evident că într-o asemenea împrejurare devine operativ criteriul obiectiv care presupune compararea activității administratorului societății debitoare cu activitatea unei persoane diligente (bonus pater familias), care își subordonează măsurile luate exigentelor impuse de regulile de conviețuire socială.

Pe de altă parte, doctrina și jurisprudența în domeniu sunt unanime în a aprecia că, dispozițiile legale anterior menționate nu instituie o prezumție legală de vinovăție în sarcina fostului administrator al societății falite, îndeplinirea condițiilor antrenării răspunderii materiale a acestuia impunându-se a fi dovedită de titularul cererii, în aplicarea principiului „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Așa fiind, judecătorul sindic apreciază că în sarcina pârâților nu poate fi reținută săvârșirea faptei reglementate de art.138 lit.d din Legea 85/2006, respectiv neținerea contabilității în conformitate cu dispozițiile legale în materie, ce a condus la producerea stării de insolvență a debitoarei.

Lichidatorul a relevat neevidențierea în contul de profit și pierdere a accesoriilor generate de plata cu întârziere a

obligațiilor fiscale în sumă de 187 756, 29 lei, denaturarea indicatorilor economici ai societății, prin faptul că pierderea nu a fost evidențiată în contul de rezultat 121, arătând chiar dumnealui că fapta contravine atât prevederilor codului fiscal din 2003, precum și prevederilor legii contabilității. Fapta însă nu este aptă prin ea însăși să provoace o stare de insolvență, fiind necesar a se stabili o relație de necesitate între faptă și insolvență, situație în care revine lichidatorului sarcina de a dovedi că fapta, dacă există, a produs insolvența. Or, în cauză nu s-a făcut dovada vreunei tranzacții nereale încheiate de vreunul din pârâți și nu poate fi asociată cu ascunderea unor părți din active, sau însușirea de fonduri bănești și nici că prin fapta această faptă s-a produs starea e insolvență.

Față de considerentele de mai sus, reținând incidența art.138 lit.a din Legea 85/2006, acțiunea va fi admisă în parte față de ambii pârâți, aceștia urmând să suporte în solidar din averea proprie pasivul neacoperit al debitoarei SC Omega-Tehnoton Energetic SRL Iași, în cuantum de 149 377,35 lei.

În ceea ce privește cuantumul pasivului, a cărui existență pârâții o contestă prin invocarea puterii de lucru judecat a sentințelor de recuperare a creanțelor deținute de debitoare împotriva Tehnoton, în sensul că lichidatorul prin prezenta acțiune nu ar putea pune în sarcina pârâților o sumă mai mare decât a cerut anterior în fața instanțelor, judecătorul sindic reține că pasivul neacoperit nu se raportează la cele două sentințe ci la tabelul definitiv de creanțe, fiind reprezentat de creanțele cu care s-au înscris creditorii, rămase neacoperite la închiderea procedurii și nicidecum la creanțele pe care debitorul le avea de recuperat de la proprii debitori.

Se evocă o exonerare de răspundere a pârâtului Popa Maricel prin aducerea în prim plan a propriei culpe a lichidatorului ce rezidă din alegerea unor mijloace procesuale nepotrivite pentru recuperarea unor sume mai mari de Tehnoton, reprezentând penalități la debitele neachitate.

Instanța înlătură această apărare, reținând că odată ce procedura a fost declanșată în esență din culpa pârâților, lichidatorul ulterior a făcut tot ce i-a stat în putere pentru recuperarea creanțelor, fiind un act de improbitate să se impute lichidatorului existența pasivului rămas neacoperit.

Raportat la motivele expuse mai sus, acțiunea va fi respinsă ca nefondată pentru temeiurile prev de litera c și d ale art.138 din legea 85/2006.

Pentru aceste motive, în numele legii, hotărăște:

Respinge excepția prescrierii acțiunii în răspundere a membrilor organelor de conducere invocată de pârâtul Berechet Lucian Dan.

Admite în parte acțiunea precizată de lichidatorul judiciar UFA Insolv SPRL (fostă CII Ungureanu Cezar), cu sediul în sector 3, București, str. Șapte Drumuri, nr.16, bl.36B, sc.A, et.4, ap.18, în contradictoriu cu pârâtul Berechet Lucian Dan [redacted] cu domiciliul ales la cabinet de avocat ANAMARIA BORȘ-str. Ion Creangă, nr.15, clădirea C1, et.1, JUD. IAȘI și pârâtul Popa Maricel, [redacted]

În temeiul art.138 lit.a din Legea 85/2006, stabilește răspunderea personală a pârâților Berechet Lucian Dan și Popa Maricel pentru pasivul debitorului falit SC Omega-Tehnoton Energetic SRL Iași, Calea Chișinăului, Hala Principală P1 25, nr.43, parter, cod de înregistrare fiscală 17962905, număr de ordine în registrul comerțului J22/2346/2005, în sensul că obligă în solidar pârâții să acopere pasivul rămas neacoperit al debitoarei, în cuantum de 149 377,35 lei.

Respinge acțiunea formulată în temeiul art.138 lit.c și d din Legea 85/2006.

În temeiul dispozițiilor art. 142 din Legea privind procedura insolvenței, executarea silită a prezentei sentințe se va efectua în condițiile art. 142 alin.2, de către executorul judecătoresc, în temeiul tabelului definitiv de creanțe pus la dispoziția sa de către lichidatorului judiciar, conform Codului de procedură civilă.

Cu recurs în 7 zile de la comunicare, calea de atac urmând a fi depusă la Tribunalul Iași.

Pronunțată în ședință publică azi, 4.03.2021.

Președinte,
Gabriela Filip

Grefier,
Adriana Iuliana Voicu

[redacted]